

Driemaal is scheepsrecht -door Leen de Rooij

Toen op zaterdag 21 mei de jaarlijkse reünie van de Kring voor Damproblematiek werd gehouden, was ik erop gebrand om voor de derde achtereenvolgende keer de titel van “reüniekampioen” te behalen. Voor zover ik me kan herinneren, is dat nooit iemand eerder gelukt, of het moet Jaap Bus zijn geweest, die in de zestiger en zeventiger jaren de reünies domineerde. Het moet gezegd worden: deze keer was het gemakkelijker dan vorige jaren. Concurrenten als Arjen Timmer en Leo Faber waren niet aanwezig en de grootste concurrent: Arne van Mourik, was deze keer de organisator van het festijn en kon derhalve niet zelf meedoen. De meeste aanwezigen kozen ervoor om slechts aan een van beide disciplines: oplossen of componeren, mee te doen.

Toen om kwart voor twee 's middags de opgaven werden uitgedeeld, bleek alles in het kader te staan van het getal “70”. De Kring voor Damproblematiek bestond 70 jaar en de opgaven bleken daaraan aangepast. Er was een veelheid van mogelijkheden tot bewerken. De deelnemers konden kiezen uit de eindstanden 20/50, 25/45, 30/40, allemaal samen 70, maar ook uit de motieven 35/Dam 2, want 35×2 is ook 70, of over een probleem waarin een witte dam vanaf 5 slaat over een zwarte dam of schijf op 14 ($5 \times 14 = 70$). Tenslotte was ook de eindslag 49×21 mogelijk. Niet helemaal consequent, want de uitkomst van die som is 1029 en geen 70 (wel $49 + 21$)

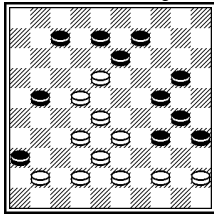
Zoals altijd stortte ik me eerst op de opgaven. Deze keer had ik na vijf minuten een bevredigend probleem op het bord staan (diagram 1) en kon ik me meteen storten op de serie opgaven ter oplossing.

Het werd ons niet gemakkelijk gemaakt. Arne had liefst 15 problemen geselecteerd (andere jaren kregen we er maar 12 voorgeschoteld), waarvan het eerste deel goed te doen was, maar waarin zich vooral in het tweede deel flinke hersenkrakers bevonden. Er waren zes problemen uitgezocht van de Nederlandse topproblemist Wuijtenburg en negen van de Russische wereldtopper Perepëlkin. De serie was buitengewoon fraai, maar het was bijna ondoenlijk om alles binnen de vastgestelde tijd op te lossen, vooral omdat twee problemen gebaseerd waren op moeilijke eindspelen. Van beide auteurs laat ik u een probleem zien (diagrammen 2 en 3)

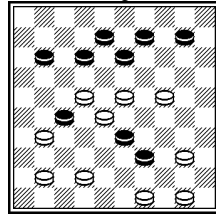
Toen de middag verstreken was, bleek er een tiental problemen te zijn ingeleverd. Zelf leverde ik op het laatste moment nog een tweede probleem in, waaraan ik lang had zitten sleutelen.

Aart de Zwart, de 90-jarige nestor van de KvD, kwam met een probleem dat als twee druppels water op het mijne leek. Hij had er alleen de hele middag over gedaan (diagram 4). Pieter Kuijper maakte een aantal problemen. Alleen het beste dong mee naar de prijzen. Zijn bevallige miniatuur (dia 5) viel erg in de smaak. Dirk de Ruiters zocht het in een fraai motief. De aankleding was miniem, maar dat kon hem op deze zomerse dag nauwelijks kwalijk worden genomen (dia 6). Zelf maakte ik een groter probleem op mijn favoriete Guerramotief (dia 7). De eenmansjury, bestaande uit Arne van Mourik, stond voor de moeilijke taak om uit deze verschillende stijlen een winnaar aan te wijzen. Hij velde een Salomonsoordeel, waar iedereen het mee eens was: het getoonde viertal passeerde gezamenlijk de finish: elk probleem had zijn eigen verdienste en verdiende de eerste prijs. Omdat ikzelf van de aanwezige problemisten de meeste goede oplossingen had ingeleverd, bereikte ik het doel dat ik me van tevoren had gesteld: ik werd voor de derde achtereenvolgende keer reüniekampioen. Voor de volledigheid wil ik vermelden dat KvD-voorzitter André Schokker winnaar werd van de oplosers. Zelf werd ik tweede met twee punten achterstand.

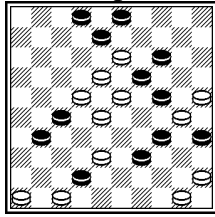
1. L.de Rooij

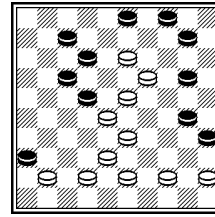
2. A.Wuijtenburg

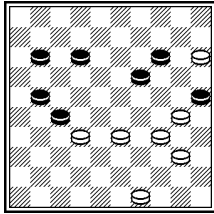
3.S.Perepëlkin

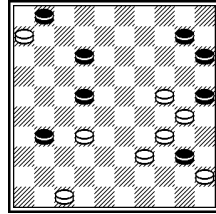
4. A.P.de Zwart

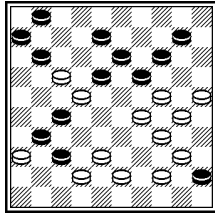
5. P.Kuijper

6. D.de Ruiter

7. L.de Rooij

Oplossingen:

1. 33-29, 28-23, 22-18, 32-28, 38x29, 45x3, 23-18, 3x2 Het is wat clichématig, maar ik kon er toch wel tevreden mee zijn. We vergelijken deze stand straks met diagram 4.

2. 49-43!, 22-18!, 23x3, 3x6 (39-43) 6-39, 50-44 Een mooi probleem. De eerste zet komt vrij onverwacht. Iemand van de aanwezigen zei bij de demonstratie: "Echt een zet voor Wuijtenburg". Je verwacht dat wit op een of andere manier van de meerslag profiteert, maar hij geeft er gewoon nog eentje bij. Daarna volgt weer een mooie meerslag en het eindigt met een damoffer.

3. 46-41, 41-37, 47x9 (keus) 22x31, 50-44, 45-40, 40x9. Dit moment moet u even op het bord laten staan. De inleiding is helemaal niet zo verrassend, maar hier komt de oplosser even niet verder. Iedereen kijkt naar damhalen op 4, maar daarna heeft wit geen goede zet om de dam te vangen. Pas na lang turen kwam ik erachter dat wit niet naar 4, maar naar 3 gaat!

9-3! En daarna de verrassing van de dag: 3-14!! een grandioos damoffer, 25x32

4. U ziet natuurlijk meteen de gelijkenis met diagram 1. 13-9, 23-19, 28-23, 23-18, 33-28, 38x9, 45x5, 5x2 35/(2) Zelf vind ik mijn probleem een tikkeltje mooier, omdat wit minder ver opgedrongen staat, maar ook omdat de schijf die naar 29 slaat, verhindert dat de zwarte dam kan doorslaan. Bovendien heeft wit een extra zet nodig voor de winst. De jury hoefde geen keus tussen beide problemen te maken, want probleem 7 werd beschouwd als mijn beste bijdrage, dus die deed mee voor de prijzen. Terecht gaf Arne van Mourik aan, dat het probleem van De Zwart een extra dimensie had, die goed paste bij het thema van de dag. Niet alleen werd een probleem gemaakt op de eindstand 35(2), maar er werd ook aan een andere opgave voldaan: Wit maakt een slag vanaf veld 5 over een schijf op 14.

5. 15-10! 34x23, 10-5, 5x40, 49-44. 35(2) Voor mij zou deze miniatuur licht favoriet zijn geweest. Wit haalt dam na twee meerslagen, maar levert die dam vervolgens weer in. Zulke mooie 7 om 7's kom je zelden tegen. Er wordt in dat genre heel wat prutswerk afgeleverd en dan kom je ineens zo'n juweel tegen, die je in alle eenvoud compleet verrast.

6. 24-20, 32-27, 27x7, 6-1. Na deze voor-de-hand-liggende inleiding komt er een nieuw en mooi motief op het bord. Zwart heeft niet veel beter dan (29-34) 1x5 (34x43) 5-37! Ook hier zien we een damoffer, 47x49 en na (25-30) 45-40, 49x40 staat de eindstand 30/40 op het bord.

7. 44-39, 29-23, 39-33, 22x33, 38-32, 36x9, 34x5, 25x14, 14-9, 5x2. Guerra. Thema: witte dam op 5 slaat over een stuk op 14. De grootste van het stel en ook dat heeft zijn charme.